

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114213273
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114213273.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlo Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, P. O. BOX 41, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: K. C., bytom W. č. XXX, o zaplatenie sumy 2.249,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 23. októbra 2014 č.k. 7C/126/2014-30, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - zamietajúcej časti a v nadväzujúcom výroku o trovách konania účastníkov z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 574,32 eura a 9,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 574,32 eura od 12. 10. 2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Za preukázaný mal skutkový stav, podľa ktorého bol na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 22. 03. 2010 žalovanej schválený revolvingový úver vo výške úverového limitu 1.500 eur, ktorú sumu sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť za zmluvnú odmenu 1.875,54 eura, žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť žalobcovi v 42 mesačných splátkach, splatných 19. dňa v mesiaci vo výške 80,37 eura, dohodnutá ročná priemerná miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola 65,08%, ročná úroková sadzba úveru bola 70,01%, priemerná RPMN bola 48,66%. Žalobca listom zo dňa 01. 09. 2011 oznámil žalovanej zosplatenie úveru. Žalovaná zaplatila na úvere žalobcovi sumu 925,68 eura. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a/, písm. b/, § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 2 písm. i/, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. (účinného do 31.01.2013), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) dôvodiac, že úver sa stal splatný dňa 12. 10. 2011, žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 925,68 eura a keďže žalovaná nepreukázala, že svoj záväzok voči žalobcovi riadne a včas splnila, je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 574,32 eura, ktorá pozostáva z istiny po odpočítaní zaplatenej sumy (1.500 - 925,68) spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorú mal preukázanú vo výške 9,5% ročne. Z tohto dôvodu považoval žalobný návrh za dôvodný v časti o zaplatenie sumy 574,32 eura, preto mu v tejto časti vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol pre jeho nedôvodnosť. Na predmetnú zmluvu aplikoval ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého, podľa § 4 ods. 2 písm. i/ tohto zákona musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ zmluva uvedené podmienky nespĺňa, považuje sa za platnú, ak na jej základe bol spotrebiteľovi poskytnutý úver, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/, súd úver, ktorý bol na základe tejto zmluvy poskytnutý, považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 od. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho

súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a žalovanej, ktorá mala vo veci úspech len čiastočný, nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa prvého stupňa napadol odvolaním v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania žalobca. Dôvodil predovšetkým tým, že je nezistiteľné, na základe akého posúdenia súd dospel k záveru, že údaje týkajúce sa splátok úveru (počet, výška, termíny splatnosti), uvedené v zmluve o revolvingovom úvere, nespĺňajú zákonnú požiadavku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd vôbec tento záver nezdôvodnil, iba skonštatoval, že predmetná zmluva túto náležitosť nespĺňa. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, prečo a na základe čoho súd dospel k tomuto záveru a aké iné údaje by podľa jeho názoru mala zmluva obsahovať. Namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v tejto časti a žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie žalobcu vo veci samej a to v zamietajúcej časti rozsudku, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru o opodstatnenosti tohto odvolania, z ktorého dôvodu je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia mu vec vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáha voči žalovanej zaplattenia sumy 2.449,86 eura z titulu nesplateného revolvingového úveru.

V danej veci rozhodol súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom, ktorým uložil žalovanej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 574,32 eura a 9,5% rok z omeškania od 12. 10. 2011 do zaplattenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že k priznanej sume 574,32 eura dospel súd prvého stupňa tak, že po odpočítaní zaplattennej sumy 925,68 eura od sumy poskytnutej žalobcom - 1.500 eur, k úhrade zostáva suma 574,32 eura, nakoľko úver vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zmluvnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca v podanom odvolaní namieta predovšetkým nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď z neho vôbec nie je možné zistiť, na základe akého posúdenia súd dospel k záveru, že údaje týkajúce sa splátok úveru nespĺňajú zákonné požiadavky, navyše vôbec neuviedol, na základe čoho a prečo k takémuto záveru dospel.

Zákonnou povinnosťou odvolacieho súdu je skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 221 OSP, zaoberal sa odvolací súd prioritne otázkou, či konanie v danej veci netrpí niektorou z väd vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a-g/ OSP (či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať alebo o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ OSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovuje § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadřil odporca, prípadne iný účastník konania, jasne, stručne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal

ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia OSP pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa však tieto požiadavky absolútne nespĺňa. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku iba stručne skonštatoval, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetná zmluva náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ nespĺňala.

Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa, musí konštatovať opodstatnenosť podaného odvolania žalobcu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a absencie dôvodov pre dané rozhodnutie. Z uvedeného odôvodnenia rozsudku vôbec nevyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní riadil, z akého dôvodu vyššiu žalovanú sumu žalobcovi nepriznal, resp. z akého dôvodu a v akej časti ju zamietol, v čom videl nesplnenie podmienky podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom k 20. 03. 2010), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere, predloženej žalobcom vyplýva, že táto bola medzi účastníkmi konania uzavretá dňa 23. 03. 2010, poskytnutá čiastka úveru bola 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť v 19. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eura, zmluvná odmena 1.875,54 eura, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 48,66%.

S poukazom na iba konštatovanie súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, bez jeho ďalšej konkretizácie, je záver súdu prvého stupňa o zamietnutí zvyšnej časti nároku žalobcu nedostatočný a aj z pohľadu odvolacieho súdu nepreskúmateľný. Za situácie, že nepochybne v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý súd musí podrobiť podrobnému preskúmaniu, najmä jeho zmluvných podmienok, neskúmanie ďalších zmluvných podmienok, ako zmluvnej odmeny, výšky úroku, RPMN, iba s poukazaním na nesplnenie podmienky podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch bez ďalšieho zdôvodnenia je záver o takomto rozhodnutí súdu prvého stupňa predčasný. Nedostatok dôvodov rozhodnutia odôvodňuje nepreskúmateľnosť tohto napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorá skutočnosť je dôvodom na postup podľa § 221 OSP.

Odvolací súd vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa v ďalšom konaní sa opätovne podrobne oboznámi s obsahom predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, uzavretej dňa 22. 03. 2010 medzi účastníkmi konania, posúdi jej platnosť z hľadiska všeobecných ustanovení o platnosti právnych úkonov, ako aj z

hľadiska spotrebiteľských právnych vzťahov, pričom uvedie aj svoje úvahy, ktorými sa riadil pri aplikácii právneho predpisu. Rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP riadne odôvodní, pričom toto rozhodnutie musí obsahovať nielen všetky náležitosti uvedené v tomto ustanovení, ale musí v ňom aj uviesť tak skutkové zistenia, ako aj ich právne posúdenie, pričom sa neobmedzí iba na citáciu zákonných ustanovení, ale tieto bude na zistený skutkový stav aj aplikovať a uvedie tiež svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Zároveň sa vyporiada i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v jeho odvolaní a tiež rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.